

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/163/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011201302
Dátum vydania rozhodnutia:	12.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201302.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igor Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobcu: M., zastúpený advokátkou JUDr. Mariannou Kohútovou - Bérešovou, Sládkovičova 1, Bratislava, proti žalovanému: Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislave, Chlumeckého 2, Bratislava (pôvodne Katastrálny úrad v Bratislave, Chlumeckého 2, Bratislava), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Katastrálneho úradu v Bratislave (pôvodne žalovaného) č. Xo 4/11-Se zo dňa 20. apríla 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/140/2011-56 zo dňa 07. augusta 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/140/2011-56 zo dňa 07. augusta 2012 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. Xo 4/11-Se zo dňa 20.04.2011, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu č. X-1104/2010 zo dňa 03.11.2010 o nevyhovení návrhu na opravu chyby v katastrálnom operáte. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo z dostatočne zisteného a po právnej stránke aj správne posúdeného skutkového stavu veci. Konštatoval, že žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktoré uviedol vo svojom odvolaní. Podľa krajského súdu Správa katastra nemá oprávnenie v katastrálnom konaní podľa § 59 ods. 1 rozhodovať o súkromnoprávných vzťahoch týkajúcich sa vecných práv účastníkov. Rozhodnutie o oprave chyby v katastrálnom konaní nenahrádza a ani nemôže nahrádzať rozsudok súdu vo veci určenia práva alebo právneho vzťahu k nehnuteľnostiam. Podľa odôvodnenia krajského súdu účelom konania o oprave chýb nie je riešiť vlastnícky spor, riešenie ktorého patrí do výlučnej právomoci

súdu. Krajský súd sa stotožnil s právnym záverom žalovaného, že v danom prípade len vypracovaním znaleckého posudku je možné potvrdiť, alebo vyvrátiť či základy pôvodnej stavby zostali zachované a či lomové body evidovanej vlastníckej hranice je potrebné dať do súladu s GP č. 2/39 a takýto znalecký posudok môže byť podkladom pre prípadné súdne konanie vzhľadom na spornosť hranice.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne odvolanie, v ktorom žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

V odvolaní žalobca vytýkal krajskému súdu, že posúdil odôvodnenie rozhodnutia žalovaného ako dostatočné, hoci v skutočnosti sa žalovaný nevysporiadal ani s jednou námietkou žalobcu a prípadom sa ani riadne nezaoberal, teda aj jeho odôvodnenie vo veci bolo nenáležité a nedostatočné.

K zápisu v katastri nehnuteľností uviedol, že tento je v rozpore s právnym stavom ako aj technickým podkladom nachádzajúcim sa priamo v katastri nehnuteľností, pričom poukazoval na to, že táto skutočnosť vyplýva z podkladov katastra a čiastočne aj z rozhodnutia Katastrálneho úradu.

Opätovne namietal pochybenia pri technickohospodárskom mapovaní (THM), ktoré podľa žalobcu len mapovalo skutočný stav a nijakým spôsobom nebolo možné na základe neho meniť vlastníctvo nehnuteľností, resp. meniť hranice pozemkov. Správa katastra podľa žalobcu zmenila zápis v jeho neprospech v rozpore s platnými hmotnoprávnymi predpismi v mape určeného operátu a následne odmietla v súlade so zákonom zápis opraviť.

Žalobca vytýkal krajskému súdu, že ako podklad pre odôvodnenie použil judikát správneho kolégia napriek tomu, že použitie správneho poriadku je v tomto prípade v zmysle § 59 ods. 5 katastrálneho zákona veta za bodkočiarkou vylúčené.

Žalobca poukazoval na zásadu zákonnosti a materiálnej pravdy, ktoré krajský súd pri rozhodovaní pominul, keď sa stotožnil s odôvodnením protistrany, že je potrebný znalecký posudok, napriek tomu, že súdu bol predložený geometrický plán vypracovaný spoločnosťou Geoteam, ktorý podľa žalobcu potvrdzuje všetky ním tvrdené skutočnosti.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Poukázal na to, že pokiaľ ide o geometrický plán (GP) 2/39, tento má vo svojom účele jasne uvedené, že slúžil na rozdelenie parciel č. XXXX a XXXX a riešil len zmeny v ich vnútri, ale neslúžil na definovanie vlastníckej hranice medzi nimi navzájom ako tvrdí žalobca. Za nekorektné označil tiež tvrdenie žalobcu, že GP 2/39 je zapísaný v pozemkovej knihe, nakoľko z porovnania výmer vo výkaze výmer GP 2/39 s výmerami uvedenými v pozemkovoknižných vložkách vyplýva opak. Žalovaný ďalej uviedol, že z pohľadu katastra platí stav, ktorý bol zameraný a prešetrovaný pri mapovaní THM.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246 ods. 1 OSP v spojení s §10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12.02.2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

V zmysle § 1 písm. h/ zákona č. 345/2012 Z. z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa s účinnosťou odo dňa 01.01.2013 zrušujú katastrálne úrady. Na základe nižšie citovaných právnych noriem má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že do postavenia Katastrálneho úradu v Bratislave ako pôvodne žalovaného správneho orgánu nastúpila z titulu zákonných zmien Správa katastra pre hl. m. SR Bratislava (§ 7 ods. 1). Uvedená právna zmena sa premietla v zákone č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k

nehnuteľnostiam v znení neskorších právnych predpisov (katastrálny zákon) najmä prostredníctvom jeho nového ustanovenia § 16a.

Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 345/2012 Z. z. pôsobnosť katastrálnych úradov ustanovená osobitnými predpismi prechádza na správy katastra v sídlach krajov.

Podľa § 7 ods. 8 zákona č. 345/2012 Z. z. konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb na úseku štátnej správy v pôsobnosti katastrálneho úradu začaté do 31.12.2012, dokončí správa katastra v sídle kraja, v ktorej územnom obvode mal katastrálny úrad sídlo.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. správa katastra v sídle kraja vykonáva štátnu správu na úseku katastra v územnom obvode kraja.

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného vyplýva, že žalobca sa podaním zo dňa 12.07.2010 Správe katastra pre hl. mesto SR Bratislavu domáhal opravy chybného zakreslenia hraníc pozemkov parciel C-KN č. XXXX a susedného pozemku parcely C-KN č. XXXX/1 po lomových bodoch č. 71-58, 71-68, 71-69 z dôvodu rozporu so skutočnou hranicou pozemkov a záznamom uvedeným v Geometrickom pláne 2/39 ako aj rozporu so skutočným vlastníckym pomerom. Správa katastra pre hl. mesto SR Bratislavu ako prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. X-1104/2010 nevyhovela návrhu na opravu chyby v katastrálnom operáte v zmysle ust. § 59 katastrálneho zákona. Z jej rozhodnutia vyplýva, že údaje katastra nehnuteľností sú v súlade s listinami a technickými podkladmi doloženými na zápis do katastra nehnuteľností. Podľa ust. 59 ods. 1 písm. b/ katastrálneho zákona, je možné meniť zákaz hranice pozemkov katastrálnej mapy len so súhlasom oprávnených osôb.

Žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu podané proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa a toto potvrdil. Konštatoval, že jediným dokladom geometricky priamo určujúci pôvodné hranice je ich zobrazenie v mape určeného operátu. Predmetná sporná hranica je hranicou pôvodných pozemkovoknižných parciel č. XXXX a XXXX. Všetky zmeny len na ňu nadväzovali a preto ju ani priamo neurčovali. Dokumentácii správy katastra sa nenachádza taký technický podklad (geometrický plán, ktorý by jednoznačne definoval hranicu medzi pozemkami registra C KN č. XXXX a XXXX/X, čo by mal uvedené aj vo svojom účele. Vzhľadom na to, že hranica medzi pozemkami je sporná dom súpisné č. XXXX na pozemku pare. č. XXXX, ktorý je na hranici oboch pozemkov bol prestavaný vlastníci oboch pozemkov by mali požiadať znalca z odboru geodézie, kartografie a katastra o vyhotovenie znaleckého posudku. Len znalecký posudok môže potvrdiť, resp. vyvrátiť, či základy pôvodnej stavby boli zachované a či lomové body evidované vlastníckej hranice je potrebné dať do súladu s geometrickým plánom č. 2/39.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o zamietnutí žaloby o preskúmanie zákonnosti vyššie uvedeného rozhodnutia žalovaného, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného

Podľa § 244 ods. 1 OSP, v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumiejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických

osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 OSP).

Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) hranicu pozemku určujú lomové body. Za hranicu susedných pozemkov vymedzenú vlastníckym právom sa považuje hranica podľa skutočnej držby, ak ju vlastníci susedných pozemkov uznávajú a ak nie je medzi nimi sporná.

Podľa § 19 písm. a/ katastrálneho zákona vlastníci a iné oprávnené osoby sú povinní dbať, aby všetky údaje katastra týkajúce sa nehnuteľností alebo vlastníka nehnuteľností, ako aj zmeny týchto údajov mohli byť v katastri riadne evidované, a ohlásiť každú zmenu správe katastra do 30 dní odo dňa vzniku, zmeny alebo zániku rozhodujúcej skutočnosti a na vyzvanie správy katastra predložiť v určenej lehote doklady na zápis týchto údajov do katastra; na fyzické osoby sa nevzťahuje povinnosť ohlasovať údaje o nehnuteľnostiach uvedené vo verejných listinách a v iných listinách.

Podľa § 59 ods. 1 katastrálneho zákona správa katastra aj bez návrhu:

a) opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra,

b) v súčinnosti s vlastníkmi a inými oprávnenými osobami opraví v katastrálnej mape chybné zakreslené hranice pozemkov,

c) v súčinnosti so štátnymi orgánmi, obcami, notármi, ako aj s vlastníkmi a inými oprávnenými osobami opraví údaje katastra spôsobené chybami v písaní a počítaní a inými zrejmych nesprávnosťami v písomných vyhotoveniach právnych úkonov, vo verejných listinách a v iných listinách.

(2) Vlastníci a iné oprávnené osoby sú povinní pri oprave chýb v katastrálnom operáte poskytovať pravdivé a presné informácie a predkladať doklady na ich preukázanie; ak je to na opravu chýb v katastrálnom operáte nevyhnutné, sú povinní zúčastniť sa na tomto katastrálnom konaní.

(3) Ten, koho práv, záujmov chránených právom alebo povinnosťami sa údaje katastra týkajú, môže kedykoľvek požiadať o odstránenie chýb v katastrálnom operáte. Správa katastra je povinná vykonať opravu do 30 dní, v osobitne odôvodnených prípadoch do 90 dní od doručenia písomnej žiadosti o opravu chýb.

(4) Oprava chýb v katastrálnom operáte nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam; to neplatí, ak ide o opravu podľa § 59 ods. 1 písm. a) a § 78 ods. 1.

(5) Na opravu chýb v katastrálnom operáte sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, 7) ak sa oprava týka údajov uvedených v liste vlastníctva; to neplatí, ak ide o opravu výmery pozemku evidovaného v mape určeného operátu.

Podľa § 78 ods. 1 katastrálneho zákona zápisy práv k nehnuteľnostiam v evidencii nehnuteľností vykonané do 31.12.1992 preukazujú pravdivosť skutočností v nich uvedených, ak sa nepreukáže opak. Ak sa preukáže opak, správa katastra opraví zápis.

Podľa § 100 ods. 2 prvej vety Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Po vyhodnotení obsahu odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od relevantných právnych záverov spolu s citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre

vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa správne ustálil, že predmetom konania je spor o opravenie nesprávne definovanej vlastníckej hranice medzi parcelami registra C- KN p. č. XXXX/1 evidovanou na LV č. XX (predtým čiastočne PK parcela č. XXXX) a p. č. XXXX evidovanou a LV č. XXX (predtým čiastočne PK parcela č. XXXX) v k. ú. R. po lomových bodoch č. 71-58, 71-68, 71-69, ktoré je v zmysle žaloby v rozpore so skutočnou hranicou pozemkov a nezodpovedá ani záznamom uvedeným GP č. 2/39 ani skutočným vlastníckym pomerom. V minulosti sa jednalo o hranicu medzi pôvodnými pozemkovoknižnými parcelami č. XXXX a č. XXXX. Nešlo teda len o púhu opravu výmery pozemku, ktorá je údajom odvodeným od hraníc, ale o sporné definovanie hranice, ktorú jeden z vlastníkov neuznáva v čase rozhodovania platnom stave.

Pre konštatovanie záveru o nezistení dôvodu zmeny, resp. zrušenia napadnutého rozhodnutia bolo aj podľa názoru odvolacieho súdu podstatné zistenie vyplývajúce z konštatovania žalovaného v jeho rozhodnutí, že v dokumentácii správy katastra sa nenachádza taký technický podklad - geometrický plán, ktorý by priamo definoval hranicu medzi pozemkami registra C katastra nehnuteľností č. XXXX a XXXX/X a bol by na tento účel vypracovaný. Žalovaný v tomto smere spochybnil aj žalobcom predložený GP č. 2/39 s poukazom na to, že tento má vo svojom účele jasne uvedené, že slúžil na „rozdelenie parcely č. XXXX a č. XXXX a na vyznačenie novostavby v k. ú. R.“ a teda riešil zmeny len vo vnútri parcely č. XXXX a rovnako len vo vnútri parcely č. 1067 (delil každú z nich, ale neslúžil na definovanie vlastníckej hranice medzi nimi navzájom) a poprel aj tvrdenie žalobcu, že ako technický podklad sa podľa č. d. XXXX/XX stal platným údajom katastra, poukazom na to, že podanie č. d. XXXX/XX neobsahovalo GP č. 2/39 a tento nebol zapísaný do pozemkovej knihy, čo zdôvodnil porovnaním výmer vo výkaze výmer GP č. 2/39 s výmerami uvedenými v pozemkovoknižných vložkách. Dom s.č. 1542 na pozemku parc. č. XXXX, ktorý je na hranici oboch pozemkov bol prestavaný a nebol identický s domom zakresleným v GP č. 2/39.

V čase rozhodovania o žiadosti žalobcu o opravu údajov sa teda dôvodne vychádzalo z platného stavu, ktorý bol zameraný a prešetrovaný pri mapovaní THM, a teda nebolo možné konštatovať zjavný rozpor v údajoch katastra s listinami alebo technickými podkladmi doloženými na zápis do katastra., ktorý by odôvodňoval vyhovenie návrhu žalobcu.

Námietky žalobcu v tejto súvislosti vytykajúce nesprávny postup správneho orgánu pri THM mapovaní na základe ktorého malo dôjsť podľa neho k porušeniu zákona a posunu hranice v jeho neprospech, nebolo možné v tomto konaní zohľadniť s poukazom na autonómnosť postupu riešenia prípadných námietok voči výstupom mapovania THM pred ich zápisom do katastra nehnuteľností, ktoré ako vyplýva z obsahu pripojeného spisu neboli vznesené. S tým nepochybne súvisí aj posúdenie záväznosti súhlasu manželky žalobcu p. Bruteničovej (ktorej oprávnenie v tomto smere žalobca spochybnil) s konštatovaním neexistencie sporných hraníc v náčrte čiastkového protokolu z miestneho vyšetrovania č. 071 zo dňa 06.09.1978 a jeho relevancii pre mapovania THM, ktorý bol zapísaný do evidencie operátu v roku 1982 a s nadväzujúcimi zmenami vyjadroval v čase rozhodovania platný stav katastra nehnuteľností. Táto ako aj ďalšie tvrdenia žalobcu o skutočnostiach, ktoré v základnej otázke o priebeh hranice ostali sporné odôvodňujú podľa názoru odvolacieho súdu záver, že predmetný spor je spojený s riešením skutkových otázok o existencii právnych skutočností s dopadom na právne vzťahy, ktorých preukazovanie a záver o nich presahuje rámec právomoci správneho orgánu v konaní o oprave chyby v údajoch katastra. Správny orgán si nemôže urobiť bez ďalšieho sám záväzný úsudok či vzhľadom na zistenie, že stavba zo strany spornej hranice pozemku po jej rekonštrukcii nebola identická s domom zakresleným v GP č. 2/39, základy pôvodnej stavby ostali zachované, čo by podľa jeho názoru odôvodňovalo zosúladienie lomových body evidovanej vlastníckej hranice s GP č. 2/39 alebo o otázke právnych následkov plynutia času na právne vzťahy existujúce v režime platného stavu katastra nehnuteľností.

Vychádzajúc z uvedeného bol preto dôvodný záver, že vzhľadom na to, že žalobcom uvádzané tvrdenia podopreté predkladanými dôkazmi neboli spôsobilé relevantným spôsobom spochybniť v čase

rozhodovania platný stav údajov katastra, súd prvého stupňa nepochybil, ak konštatoval, že správne orgány postupovali v súlade so zákonom, ak návrhu žalobcu na opravu vytýkanej chyby nevyhoveli.

Nakoľko je však zrejmé, že ak napriek platnosti súčasného stavu, ktorý bol zameraný a prešetrovaný pri mapovaní THM žalobca ako jeden zo susediacich vlastníkov hranicu pozemkov neuznáva, zamietavým rozhodnutím v konaní o oprave chyby v údajoch katastra pre absenciu zákonného predpokladu, nie je dotknuté jeho právo domáhať sa vyriešenia sporu v konečnom dôsledku o vlastníctvo (nesprávne definovanými hranicami) vymedzenej časti pozemkov cestou občianskoprávneho konania v spore o právo, čo dôvodne krajský súd zmenil v závere odôvodnenia svojho rozhodnutia.

Záverom nemožno opomenúť skutočnosť, že žalobcom navrhovaná oprava mala mať dopad na údaje v listoch vlastníctva (LV XX, LV XXX k. ú. R.) čo napokon žalobca žiadal aj v pôvodnom podnete na opravu chyby z 12.07.2010. Došlo by tak nepochybne k zmene právnej situácie založenej inými rozhodnutiami o právach a povinnostiach vlastníkov v nich uvedeným, čo však nie je účelom rozhodnutia o oprave chyby v údajoch katastra. Účelom konania o oprave chyby nie je riešiť vlastnícky spor, riešenie ktorého patrí do výlučnej právomoci súdu. Uvedený záver vyplýva z judikátu - rozsudku NS SR (Rs) 1Sžo/93/2009 (52/2011), z ktorého poznámky čerpal súd prvého stupňa argumentáciu ku konštatovaniu uvedenému v odôvodnení jeho rozhodnutia, že inštitút opravy chýb v katastrálnom operáte v zmysle ust. § 59 katastrálneho zákona treba v praxi ponímať ako opravu chybyne vpísaných údajov, svojou povahou technických chýb formálneho charakteru, najmä chýb v písaní a počítaní. Treba súhlasiť so žalobcom, že ho nemožno stotožňovať s inštitútom opravy chýb alebo inej zrejmej nesprávnosti podľa § 47 ods. 6 Správneho poriadku, keďže ide o špeciálnu právnu úpravu, čoho si však bol súd prvého stupňa zrejme vedomý, keďže jeho znenie okrem iných ustanovení katastrálneho zákona citoval a v kontexte rozhodnutia viackrát spomenul.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto v zmysle ust. §219 ods. 1 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z § 224 ods. 1 OSP v spojení s 250k ods. 1 OSP, keď žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo v konaní nebol úspešný. Priznanie náhrady trov žalovanému zákon neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.